

og eksistensmidler, under hensyntagen til nødvendigheden af at anvende gode tekniske landbrugsmetoder og gøre effektiv brug af naturlige og økonomiske ressourcer samt under hensyntagen til det pågældende lands finansielle ressourcer.

5. Medlemsstaterne bør, uden at det går ud over grundejernes væsentlige rettigheder, træffe egnede foranstaltninger til, at forpagtere og lignende kategorier af landbrugsarbejdere selv har hovedansvaret for driften af deres brug; de bør yde dem fornøden bistand hertil, samtidig med at de sikrer, at hjælpemidlerne anvendes på bedst mulig måde og bliver tilbørligt vedligeholdt.

6. I overensstemmelse med det almindelige princip om, at landbrugsarbejdere af enhver kategori bør have adgang til jord, bør der under hensyntagen til den økonomiske og sociale udvikling træffes foranstaltning til at lette forpagteres og lignende kategorier af landbrugsarbejders adgang til jord.

7. Oprettelse og udbygning på frivilligt grundlag af organisationer, der repræsenterer forpagteres og lignende kategorier af landbrugsarbejders interesser, samt af organisationer, der repræsenterer grundejernes interesser, bør fremmes på enhver mulig måde.

8. Det bør erkendes, at alle de foranstaltninger, der er foreslået i denne henstilling med henblik på at nå de i stk. 4-7 anførte mål, vil være mere effektive, hvis de indgår i en helhedsplan for agrarreformer, der dækker hele landet.

III. Metoder for henstillingens gennemførelse.

9. Såfremt de fornævnte jordpolitiske mål, især de i stk. 4 anførte, ikke kan opfyldes på tilfredsstillende måde på grundlag af den bestående forpagtnings- eller arbejdslovgivning, bør denne lovgivning ændres, eller der bør efter forhandling med de pågældende organisationer eller, hvor sådanne ikke findes, med repræsentanter for de pågældende parter vedtages særlige love eller administrative bestemmelser.

10. Der bør træffes foranstaltninger og indføres regler afpasset efter forholdene i det enkelte land med henblik på

- a) at sikre, at afgiften ligger på et sådant niveau,

- i) at forpagteren eller landbrugsarbejderen er i stand til at opretholde en menneskeværdig levestandard,
- ii) at de pågældende parter får et rimeligt vederlag,
- iii) at det fremmer en forbedring af driftsmetoderne;
- b) at fastsætte den minimumsandel af afgrøden, som de i stk. 1, (1) (c), omhandlede personer er berettiget til;
- c) at foretage afgiftsreguleringer under visse omstændigheder, f. eks. i tilfælde af væsentlige ændringer i udbyttet, i grundpriser og i ejendomsvurdering;
- d) at yde henstand med betaling af afgiften og, hvor omstændighederne taler derfor, at nedsætte denne i tilfælde af misvækst eller andre ulykker, der berører ejendommen, og som har naturlige årsager, som forpagteren eller landbrugsarbejderen ikke kunne forudse eller er herre over.

11. Der bør træffes passende foranstaltning til at beskytte forpagtere og lignende kategorier af landbrugsarbejdere mod, at grundejerne pålægger dem en forpligtelse til at udføre personlig tjeneste i nogensomhelst form, lønnet eller ulønnet, og vedkommende myndighed bør fastsætte passende straffesanktioner for ethvert forsøg herpå.

12. Der bør findes et passende organ, afpasset efter forholdene i det enkelte land, til

- a) håndhævelse af love, administrative forskrifter, kontrakter og sædvanemæssige ordninger, der forbedrer forholdene for forpagtere og lignende kategorier af landbrugsarbejdere, stimulerer deres initiativ og sikrer deres beskyttelse;
- b) hurtig bilæggelse med mindst mulige omkostninger af stridigheder mellem grundejere på den ene side og forpagtere og lignende kategorier af landbrugsarbejdere på den anden side.

13. Organisationer, der repræsenterer forpagteres og lignende kategorier af landbrugsarbejders interesser, og organisationer, der repræsenterer grundejernes interesser, eller — hvor sådanne ikke findes — repræsentanter for de pågældende parter bør deltage i administrationen af de regler og det organ, der er omhandlet i stk. 10 og 12, samt i behandlingen af de i stk. 14 (1) a) og stk. 15 omhandlede kontrakter.